

VETUS ET NOVA
ECCLESIAE
DISCIPLINA

In tres Partes, seu Tomos distributa.

VETUS ET NOVA
ECCLESIAE
DISCIPLINA

CIRCA
BENEFICIA, ET BENEFICIARIOS,
DISTRIBUTA IN TRES PARTES, SIVE TOMOS,
Quae & ipsae in tres Libros singulae distributae sunt.

PARS PRIMA, sive TOMUS PRIMUS,
UBI AGITUR

Lib. I. De Primo Cleri ordine.

Lib. II. De Secundo Cleri ordine.

Lib. III. De Clericorum, & Monachorum Congregationibus,

Quaestionibus singulis ex ordine temporum ab exordio Ecclesiae ad Clodovum,
inde ad Carolum Magnum, rursus inde ad Hugonem Capetium, demique ad huc
usque tempora pertractatis; nunquam tamen interrupto earum contextu.

Opus ex Sanctis Patribus, ex Conciliis, ex quorumque temporum Historicis decerptum;

Editio prima Italica, variis Animadversionibus locupletata.

AUTHORE, EODEMQUE INTERPRETE

LUDOVICO THOMASSINO
ORATORII GALLICANI PRESBYTERO.

EMINENTISSIMO, AC REVERENDISSIMO PRINCIPI

JULIO ALBERONO
S. R. E. CARDINALI.

*Co de la biblioteca
Coll. de la Com. de
Ho de Salamanca*

LUCÆ MDCCXXVIII

Sumptibus LEONARDI VENTURINI.

SUPERIORUM LICENTIA.

EMINENTISSIME, & REVERENDISSIME PRINCEPS

habet fortiter. Operis hujus, per ceteros Au-
thoris quidem Virum, et excellens, ut nuperrimè
in adjecto insigni honore encumbeat, et cetero quod vi-
ro solet appellari. Alii periculum, alii excellens, alii
fortem, nobis, autem hoc Volumen indignant, cujus
eleganter connumerat varietas ad hanc diem libris
ita commendat. Scilicet de rebus Gallicis certum sit
trane, rationibus istis suis insignibus, et cetero in fa-
mam convertit, et exultat, prout fortis de-
cis fugat, etiam postea Editionem, distinctis suis
exemplibus, per ceteros Libros hanc nosse libi-
li, collatis amantissimè ab omni Viris suis
excepit, cum tam Gallicè Opera edita sitis, nuper
in Italia admodum preclarè, factus de Operis, Que-
runt Auctores. Quid de Te Nuperrimè non de cetero
capit, in istis de hujusmodi, et non de Te fortis
sine videtur, etiam fortis hanc (in tam hanc
et cetero, etiam hanc hanc, etiam hanc hanc
et cetero, etiam hanc hanc, etiam hanc hanc
mone Duce ad Vindobonensem Lucem, celebratum
Gallicanum copiam in ista Impetrat, regit,
fortis, et in istis agendis duxerat, nisi id esset
ita, et hanc hanc, etiam hanc hanc, etiam hanc hanc
tunc hanc hanc, etiam hanc hanc, etiam hanc hanc
hanc hanc, etiam hanc hanc, etiam hanc hanc
hanc hanc, etiam hanc hanc, etiam hanc hanc

VIDERI poteram, JULI CARDINALIS Amplif-
sime, nec satis Operis hujus præstan-
tiam habuisse exploratam, nec pro exi-
mia virtutis Tuæ majestate fecisse, si
vel alium à Te Libro, vel Te alteri ab
hoc Libro Patronum optavissem. Adeo
enim virtuti virtus, fama famæ respon-
det, ut tandiu dilata, & ad hoc tem-

pus rejecta laudatissimæ Elucubrationis in Italia Editio non
immerito putaretur, quo Te ad Summam evecto jam Digni-
tatem, & Italiæ restituto, Vir denique inveniretur excellen-
tia non impar, cui non tam loco muneris, quàm gratia
Clientelæ se ostenderet, sifteretque. Is profectò sapientiæ,
ac probitatis opinione fuit Thomassinus, quem literatorum
Respublica maximi faceret, observarent Reges, adama-

VETUS, ET NOVA ECCLESIAE DISCIPLINA

CIRCA

BENEFICIA, ET BENEFICIARIOS, DISTRIBUTA IN TRES PARTES,

Quæ & ipsæ in tres libros singulæ distributæ sunt.

P A R S P R I M A,

I N Q U A A G I T U R

- Lib. I. De primo Cleri Ordine.
- Lib. II. De secundo Cleri Ordine.
- Lib. III. De Monasticis Congregationibus.

LIBER PRIMUS.

De primo, & principe Cleri Ordine, de Episcopatu & omnibus ejusdem gradibus, de Summo Pontifice, de Patriarchis & Exarchis, de Primatibus & Archiepiscopis, de Metropolitanis & Episcopis.

De plenitudine Sacerdotii in Episcopatu, de variis ejus gradibus, de Papa.

CAPUT PRIMUM. P. I. LI. CI.

De Episcopatu in genere, prout omnes Episcopatus gradus amplectitur, esse in eo plenitudinem, suamque apicem spiritualis amplitudinis & Sacerdotalis imperii.

- I. Christus Ecclesie sua summa æternaque lex est, & æternus Pontifex.
- II. In cuius se receptorum, & Pontificatum suum splendidissimè ihu explicaturus, ejusdem vicarius & ministros sui antè in terris Ecclesie præfecit.
- III. Ii sunt Apostoli, & Episcopi, Apostolorum successores.
- IV. Hos in consortium ascivit Pontificis sui & sacerdotalis imperii, ut ipse erat consentaneum.
- V. Non ergo Episcopatus mera est extensio Presbyteralis Ordinis; ut facile dilatabat, si Episcopatum species qualem quantumque vel Cõrpus exercuit, vel Apostolis exercendam concessit.
- VI. Non aliud vel Paulus vel Hieronymus innuunt, quàm inter exordia sua Ecclesiam à solis Episcopis administratam fuisse, & ex se tunc quidem fuisse, ut omnes Presbyteri ordine & potestate Episcopalis pollicerent.
- VII. Qui primi fuerit Ecclesiarum satrapes & paren-

- tes, Apostolico Ordini, & nomini omnes accensebantur.
- VIII. Predicatio verbi, Ecclesiarum propagatio, gentium conversio, civitatum administratio Episcopis demandanda erat.
- IX. Ut Episcopatus natura, indoles, & maiestas emineat, in suo maxime fonte spectanda est, in Christo & in Apostolis.
- X. Cum Presbyter Episcopali Ordine augetur, tum verò plenitudine & suprema potestate sacerdotii dematur, qua carebat prius.
- XI. Ut primus Episcopus inauguratus est, ipse Presbyteratus munia persungitur longè splendidiora exercet & splendidiora.
- XII. Presbyteratus munia non sere nisi absente Episcopo implerant olim Presbyteri.
- XIII. Sacerdotium solus Episcopus confert, quòd ejus plenitudinem solus obtinet.
- XIV. Sacerdotium Christus instituit, Episcopus effundit, Presbyter exercet.